

MUTASAVVIFIN AHLÂKÎ (2)

(...dünden devam)

Nefsini ve fiillerini görmeyecek, yaptığı işten karşılık beklemeyecek, tevbeye sarılacak, tevbesinde sebat edecek, Allah'ın velilerine sevgi besleyecek; Allah ile, Resulü ile veya velileriyle sohbet edecektir.

Kesin tevekküle ermeden çalışmadan geri durmayacak, bununla beraber Allah'ın rızık hakkındaki garantisine kesin olarak güvenecektir.

Allah'ın yasaklarına uyacak, kendisine nasıl işlem yapılmasını istiyorsa insanlara öyle işlem yapacak, nefsi için sevdiğini başkaları için de sevecektir.

Allah'a duâ ederken edebe riâyet edecek, kulluk gereklerine sarılacak, ömründen geçen yılların hep muhalefet ve Allah'a isyan ile geçtiğini düşünerek nefsini hesaba çekecek, zahirde ve batında takvaya sarılacak, içini zikir, dışını ibadetle süsleyecektir. Riyazet yoluyla şeytandan sakınacak, ne dünyanın, ne de âhiretin, gönlünü Allah'tan meşgul etmemesine dikkat edecek, organlarını koruyup her organı kendi yaratılış gayesinde kullanacaktır. Herkese iyi zan besleyecektir.

Dostlarına çok nasihat edecek, fakat nasihat ederken kendisinin de bu kusurları işlediğini düşünecek, işittiği büyük sözlerini kabul edecek, merhametli olacak, şehvetlere uymaktan, baş olma sevdasına düşmekten, övünme ve övülme davasından vaz geçecek.

Allah'ı gereği gibi bilecek, O'nun yolunda zahmete katlanacak, belâ gelirse kimseye sızlanmayacak, başkasına değil, kendi nefsine dahi müdahane etmeyecek(yaltaklanmayacak)tır. Bütün kâinattan hür olup yalnız kâinatın Yaraticısına kul olacaktır.

Allah'a hizmet etmekten sevinecek, kendisini ilgilendirmeyen şeylerle, dedikodu ile uğraşmayacaktır. Herhalde fakirliğe sarılacak (hiçbir şeyi kendisine mal etmeyecek), dünya tamahına düşmeyecek, güç mücahedeler yapmağa katlanacak, kendisinde bulunmayan halleri söylemeyecek, hali ne ise ancak onu haber verecektir. İlminde, ma'rifet, ma'-rifetinde mükâşefe, mükâşefesinde hakiki müşahede isteyecek, hiç kimsenin Allah'ı tam kavrayamayacağını, Allah'ı bilmenin hakikatine eremeyeceğini bilecektir.

Zikredenlere tevazu gösterecek, öğüt verenlerden hakkı kabul edecek, yaratıklara acıyacaktır.

Zengin, hiçbir sebeple fakirden (ücretsiz) hizmet beklemeyecektir. Cüneyd, müridlerinden birinin, çarşıdan aldığı yiyeceği, fakire verip taşıttığını görünce o yiyeceği yememiş, attırmış; orada bulunan al-Havass ise o adama: "Dünya ne kadar gözünde büyümüş ki fakiri yiyeceğinin hamalı yapıyorsun?" demiş.

(devamı yarın..)